

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7C/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814200782
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6814200782.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, samosudcom JUDr. Ľubomírom Šablom, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: E. M., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. I. XXX, XXX XX D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom ul. J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42 305 675, právne zast. JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, AK so sídlom Nemčianska 25, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 662,30 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 230,20 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 230,20 Eur od 05.02.2013 do zaplatenia, pričom žalovanému súd povoľuje splácať všetko v mesačných splátkach po 20 Eur, splatných vždy do 25 - teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a to tak, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky alebo jej časti má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného n e m a j ú p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 662,30 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 05.02.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvy o pripojení č. B0001536, 00231345, A4604213, B0001537, A3509826, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému SIM karty, ktoré umožňujú žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Žalovaný doteraz riadne a včas nezaplatil zostatkovú cenu poskytnutých služieb za obdobie od apríla do júna 2012 vo výške 230,20 Eur. Žalobca sa domáha aj nároku na náhradu škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredané mobilné telefóny/mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie ZTE WP650 vo výške 69 Eur, Sony Ericsson Xperia X8 vo výške 144 Eur, Huawei E367 USB modem vo výške 85,10 Eur a Sony Ericsson Zyló Energetic Orange vo výške 134 Eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), to znamená predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilné telefóny/

telekomunikačné zariadenie sú mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Výška spôsobenej skutočnej škody je rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia ZTE WP650 70 Eur a akciovou cenou 1 Eur, t.j. 69 Eur, Sony Ericsson Xperia X8 145 Eur a akciovou cenou 1 Eur, t.j. 144 Eur, Huawei E367 USB modem 100 Eur a akciovou cenou 14,90 Eur, t. j. 85,10 Eur a Sony Ericsson Zyló Energetic Orange 135 Eur a akciovou cenou 1 Eur, t.j. 134 Eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 21.01.2013 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace vo výške 280,20 Eur a sumu za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky za neuhradené služby vo výške 50 Eur. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami čl. 11, bod 11.4, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 05.02.2013. Z vyššie uvedeného dôvodu žiada žalobca, aby mu súd priznal okrem zostávajúcej sumy za neuhradené služby vo výške 230,20 Eur aj nárok na zaplatenie sumy 432,10 Eur, ktorý si žalobca uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa jeho názoru žalobcovi preukázateľne vznikla. V prípade, ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, žalobca ponechal na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Dňa 08.09.2014 vstúpil do konania na strane žalovaného v zmysle § 93 ods. 2 OSP vedľajší účastník - právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Vedľajší účastník na strane žalovanej vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že vstupuje do konania na podporu žalovanej len v rozsahu sumy 432,10 Eur. Uviedol, že uplatnením tohto nároku z titulu náhrady škody žalobca celkom zjavne obchádza zákon, pretože si je vedomý skutočnosti, že súdy tento nárok uplatnený ako zmluvnú pokutu plošne zamietajú. Navrhol, aby súd žalobu v časti uplatneného nároku na náhradu škody zamietol, nakoľko žalobcovi žiadna škoda nevznikla, keďže sa na zľavenej cene mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia so žalovaným dohodol a žalovaný túto riadne uhradil. Zároveň si vedľajší účastník na strane žalovaného uplatnil plnú náhradu trov konania argumentujúc, že vstúpil do konania len v časti uplatneného nároku na náhradu škody a v prípade, že súd žalobu v tejto časti zamietne, má plný úspech vo veci.

Žalovaný na pojednávaní dňa 20.11.2014 vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že uznáva len nárok žalobcu, pokiaľ ide o neuhradené služby za príslušné obdobie, a úroky z omeškania z danej sumy. V ostatnom sa pripojil k vyjadreniu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na jeho strane, teda súhlasil s jeho stanoviskom, že nárok na náhradu škody nebol preukázaný a preto žiadal, aby ho súd nepriznal. Zároveň však požiadal súd o splátky z dôvodu jeho zlých finančných pomerov, nakoľko bol sedem mesiacov práceneschopný. Potom sa jeho pracovné miesto zrušilo. Stal sa nezamestnaným. Je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSV a R Revúca od 02.07.2014. Taktiež mu rozhodnutím príslušného úradu bola v októbri 2014 priznaná pomoc v hmotnej núdzi v sume 61,60 Eur mesačne od 01.09.2014. ďalej uviedol, že pokiaľ sa jedná o jeho majetkové pomery, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, býva so svojom priateľkou. Je slobodný, bývajú v nájme v byte v Jelšave, na adrese jeho trvalého pobytu. Vzhľadom na výšku dávky v hmotnej núdzi sa veľmi podieľať na spoločnom chode domácnosti a na úhradách na domácnosť z jeho strany nedá, preto žiadal súd, aby mu povolil splácať žalovanú pohľadávku s úrokmi z omeškania vo výške po 20 Eur mesačne, vždy k 25- temu dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci. Na pojednávaní predložil súdu rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca o priznaní pomoci v hmotnej núdzi a potvrdenie o zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 02.07.2014.

Žalobca, jeho právny zástupca, vedľajší účastník na strane žalovanej a jeho právny zástupca sa pojednávania vo veci nezúčastnili. Doručenie predvolania mal súd u všetkých vykázané riadne a včas. Žalobca, právny zástupca žalobcu, vedľajší účastník na strane žalovaného, ani jeho právny zástupca svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili. V zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a jeho právneho zástupcu.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie obsahom spisu, a to najmä zmluvou o poskytovaní služieb GSM č. 00231345, zmluvami o pripojení č. B0001536, A4604213, B0001537, A3509826, dodatkami k zmluvám o pripojení, prílohami č. 1 dodatku k zmluve, potvrdeniami o predajnej a akciovej cene mobilného telefónu/telekomunikačného zaradenia, pokusom o pokonávku, faktúrami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a. s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“) a výpisom žalobcu z obchodného registra.

Z vykonaného dokazovania súd zistil a mal za preukázané, že dňa 07.07.1999 žalobca (pod pôvodným obchodným menom Globtel GSM, a.s.) a žalovaný uzatvorili zmluvu o poskytovaní služieb GSM č. 00231345, dňa 18.12.2007 žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o pripojení č. A3509826, dňa 25.09.2009 zmluvu o pripojení č. A4604213 a dňa 20.10.2009 zmluvu o pripojení č. B0001536 a č. B0001537. ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú dodatky k týmto zmluvám z 05.05.2011 a 11.11.2011 a Všeobecné podmienky. V zmysle dodatku k tejto zmluve žalobca odpredal žalovanému mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie ZTE WP650, Sony Ericsson Xperia X8, Huawei E367 USB modem a Sony Ericsson Zyló Energetic Orange so zľavami z ich spotrebiteľských cien za kúpne ceny vo výške 69 Eur, 144 Eur, 85,10 Eur a 134 Eur. Žalobca sa zaviazal poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby a žalovaný platiť ich cenu. Žalovaný za obdobie od 20.04.2012 do 19.07.2012 nezaplatil cenu poskytnutých služieb spolu vo výške 280,20 Eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 21.01.2013 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote do 04.02.2013. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky za poskytnuté služby vo výške 50 Eur. Žalovaný teda k dnešnému dňu za vyššie uvedené obdobie nezaplatil riadne a včas zostávajúcu cenu poskytnutých služieb spolu vo výške 230,20 Eur.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s nižšie citovanou právnou úpravou sa súd riadil nasledovnými úvahami pri hodnotení dôkazov a dospel k nasledovným právnym záverom:

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka v platnom a účinnom znení (ďalej len „OZ“) účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 39 ods. 1 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v platnom znení (ďalej len „zákon č. 195/2000 Z.z.“) verejné telekomunikačné služby sa poskytujú na základe zmluvy uzavretej medzi poskytovateľom verejnej telekomunikačnej služby (ďalej len "telekomunikačný podnik") a užívateľom verejnej telekomunikačnej služby (ďalej len "užívateľ").

Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 195/2000 Z.z. práva a povinnosti účastníkov zmluvy upravuje tento zákon; podrobnosti o nich upravujú zmluvy, všeobecné podmienky na poskytovanie služieb (ďalej len "všeobecné podmienky") a tarifa za verejnú telekomunikačnú službu (ďalej len "tarifa").

Podľa § 40 ods. 1 a 2 zákona č. 195/2000 Z.z. všeobecné podmienky obsahujú najmä

- a) podmienky na uzavretie a vypovedanie zmluvy o pripojení,
- b) podmienky a rozsah poskytovania verejnej telekomunikačnej služby,
- c) vymedzenie územia, na ktorom sa verejná telekomunikačná služba poskytuje,
- d) podrobný rozsah práv a povinností zmluvných strán,
- e) rozsah zodpovednosti pri nedodržaní podmienok zmluvy,
- f) reklamačný poriadok.

Všeobecné podmienky sú súčasťou zmluvy.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 195/2000 Z.z. tarifa upravuje sadzby cien za poskytovanie verejnej telekomunikačnej služby vrátane zliav, príplatkov a bezplatne poskytovaných verejných telekomunikačných služieb, ako aj podmienky, za akých sa sadzby uplatňujú.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 195/2000 Z.z. telekomunikačný podnik má právo na zaplatenie ceny poskytnutej verejnej telekomunikačnej služby podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil užívateľovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; inak právo zaniká.

Podľa § 42 ods. 6 písm. b) zákona č. 195/2000 Z.z. užívateľ je povinný platiť cenu v súlade so zmluvou a tarifou.

Podľa § 43 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 195/2000 Z.z. zmluvou o pripojení sa telekomunikačný podnik zaväzuje užívateľovi pripojiť jeho koncové telekomunikačné zariadenie na verejnú telekomunikačnú sieť a poskytovať alebo sprístupniť s tým súvisiacu verejnú telekomunikačnú službu, prípadne aj zriadiť potrebné pripojenie na verejnú telekomunikačnú sieť a užívateľ sa zaväzuje platiť cenu za zriadenie a používanie pripojenia na verejnú telekomunikačnú sieť a za poskytovanie verejnej telekomunikačnej služby. Všeobecné podmienky sú súčasťou písomnej zmluvy o pripojení. Podstatnými náležitosťami zmluvy o pripojení sú dojednaný druh verejnej telekomunikačnej služby, miesto jej poskytovania, čas, po ktorý sa bude poskytovať, a cena. Ak čas poskytovania nie je v zmluve určený, platí, že sa bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v platnom znení (ďalej aj „zákon č. 610/2003 Z.z.“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 41 ods. 1 cit. zákona podnik poskytujúci verejné služby je povinný najneskôr 15 dní pred začatím poskytovania služieb vydať a zverejniť tarifu.

Podľa § 41 ods. 2 cit. zákona tarifa obsahuje najmä

- a) ceny za jednotlivé služby,
- b) bezplatné služby,
- c) podrobnosti o jednorazových, pravidelne sa opakujúcich a variabilných cenách vrátane počiatočného a konečného termínu zúčtovacieho obdobia a spôsobu úhrady týchto cien,
- d) údaj, ako si užívateľ môže vyžiadať informácie o aktuálnych cenách podniku a prípadných zľavách z týchto cien.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) cit. zákona podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) cit. zákona účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa čl. 6 bod 6.2 písm. b) Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto Všeobecných podmienkach je Účastník povinný platiť cenu za poskytnuté Služby podľa Zmluvy a podľa Cenníka, ako aj cenu za iné Služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 11 bod 11.8 veta prvá, tretia a štvrtá Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného Účastníkovi vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ak povinnosť vyhotoviť faktúru vyplýva z príslušných právnych predpisov, (ďalej vyúčtovací doklad a faktúra spolu len ako „faktúra“), ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých Služieb počas zúčtovacieho obdobia vrátane súm zaplatených Účastníkom ako zábezpeka na cenu za poskytnuté služby. Lehota splatnosti faktúry, ktorá je daňovým dokladom, je 14 dní odo dňa jej vystavenia. Účastník a spoločnosť Orange Slovensko sa môžu dohodnúť na doručovaní elektronickej formy faktúry a elektronickej forme doručovania faktúry.

Podľa čl. 11 bod 11.9 veta prvá Všeobecných podmienok, Účastník zodpovedá za včasné uhradenie vyúčtovanej ceny poskytnutých alebo požadovaných Služieb vo faktúre doručenej na poslednú známu adresu pre zasielanie faktúr a písomností oznámenú Účastníkom spoločnosti Orange Slovensko.

Podľa čl. 11 bod 11.10 Všeobecných podmienok Účastník uhradí cenu poskytnutých alebo požadovaných Služieb na základe faktúry spoločnosti Orange Slovensko spôsobom určeným a umožneným spoločnosťou Orange Slovensko alebo spôsobom dohodnutým medzi spoločnosťou Orange Slovensko a Účastníkom na základe osobitnej dohody.

Keďže zmluvné vzťahy medzi žalobcom a žalovaným boli v čase ich vzniku uzatvorené na základe atypických zmlúv (zmlúv o pripojení podľa § 43 zákonov č. 195/2000 Z.z. a č. 610/2003 Z. z.) súd tieto vzťahy vyhodnotil ako občianskoprávne vzťahy. Uzatvorenie atypických zmlúv podľa § 43 zákonov č. 195/2000 Z.z. a č. 610/2003 Z. z. a aplikáciu Občianskeho zákonníka na nimi založené záväzkové vzťahy pripúšťa § 51 OZ. Prioritne sa však záväzkový vzťah spravuje ustanoveniami atypickej zmluvy o pripojení a jej súčasťami (dodatkom, všeobecnými podmienkami), ak ich znenie neodporuje kogentným ustanoveniam vyššie uvedených právnych predpisov, od ktorých sa zmluvou a jej súčasťami nemožno odchýliť.

Na základe vyššie uvedených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalovaný doteraz nezaplatil nedoplatky na hovornom a mesačných poplatkoch za poskytovanie elektronických komunikačných služieb poskytnutých mu žalobcom na základe zmlúv o pripojení a ich súčastí, a to spolu sumu 230,20 Eur, nesplnil si tak svoje platné zmluvné záväzky, a preto ho súd zaviazal na úhradu uvedenej sumy.

Pokiaľ ide o žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu škody spolu vo výške 432,10 Eur, k tomu súd uvádza nasledovné:

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 OZ zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa článku 3 bod 3.7 Dodatku Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa

účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj na prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Podľa § 43 ods. 5 zákona č. 195/2000 Z.z. zmluva o pripojení zaniká

- a) uplynutím času, na ktorý bola uzavretá,
- b) dohodou jej účastníkov,
- c) zrušením,
- d) výpoveďou.

Podľa § 43 ods. 7 písm. b) zákona č. 195/2000 Z.z. telekomunikačný podnik môže vypovedať zmluvu o pripojení, ak užívateľ nezaplatil cenu ani do 30 dní odo dňa doručenia upomienky.

Podľa § 43 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení, zmluva o pripojení zaniká

- a) uplynutím času, na ktorý bola uzavretá,
- b) dohodou účastníkov zmluvy,
- c) odstúpením od zmluvy,
- d) výpoveďou,
- e) ak tak ustanovuje osobitný predpis.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa čl. 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť Zmluvy zaniká:

- a) dohodou zmluvných strán;
- b) odstúpením od Zmluvy;
- c) výpoveďou zo strany Účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko;
- d) smrťou alebo zánikom Účastníka.

Žalobca po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

- a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,
- b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,
- c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú,

v snahe predísť procesnej neistote už nepožaduje zaplataenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou (trhovou) cenou odpredaného mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ktorý v tomto prípade činí spolu 432,10 Eur. Tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaného. Žalobca pri odôvodnení tohto nároku poukazuje na čl. 3 bod 3.7 dodatku citovaný vyššie.

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia právnej povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 OZ, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. ujma (v tomto prípade majetková, t.j. škoda),
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia právnych povinností ustanovených alebo vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu, vtedy ide o tzv. záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných priamo právnym predpisom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 OZ o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nevznikne.

V prejednávanej veci zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané splnenie prvých troch predpokladov uvedených v bodoch 1 až 3. Dôkazné bremeno týkajúce sa prvých troch predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu vždy zaťažuje žalobcu (poškodeného). Štvrtý predpoklad (zavinenie) sa predpokladá iba v prípade, že sú preukázané prvé tri predpoklady (ak nie je preukázaný protiprávny úkon, nemá význam uvažovať, či bol zavinený alebo nie) a iba v prípade zavinenia vo forme nevedomej nedbanlivosti, úmysel musí poškodený taktiež preukazovať.

Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby žalobca nepreukázal, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov, resp. až po dobu predĺženia viazanosti. Zmluvu o pripojení možno skončiť len jedným zo spôsobov jednak uvedených v kogentnom ustanovení § 43 ods. 5 zákona č. 195/2000 Z.z., resp. § 43 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. a v súlade s ním aj v čl. 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok upravujúcim dobu platnosti a ukončenie Zmluvy. Všeobecné podmienky v ďalších bodoch čl. 4 podrobnejšie upravujú jednotlivé spôsoby zániku zmluvy. Keďže zmluva o pripojení bola uzatvorená písomne v zmysle čl. 2 bodu 2.1 a 2.6 Všeobecných podmienok, v zmysle § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka ju možno zmeniť alebo zrušiť iba písomne. V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení žiadnym spôsobom nepreukázal. Nebolo teda preukázané platné ukončenie zmluvy so žalovaným a teda žalovaný nemohol porušiť svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Práve na základe porušenia tejto zmluvnej povinnosti žalobca v zmysle čl. 3 bod 3.7 požaduje náhradu škody. Faktúra, v ktorej je účtovaný poplatok za odpojenie nie je dôkazom spôsobilým preukázať platné ukončenie zmluvy, pretože slúži na daňové účely a odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy, čím nie je daný prvý predpoklad vzniku škody.

Pokiaľ ide o druhý predpoklad vzniku nároku na náhradu škody - vznik samotnej škody, tu sa žiada najprv uviesť, čo to vlastne škoda v právnom slova zmysle je. Občiansky zákonník nede?nuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Tento pojem bol ustálený judikatúrou. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým

poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. V prípade, že by bol preukázaný protiprávny úkon zo strany žalovaného spočívajúci v porušení zmluvnej povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v čl. 3 bode 3.7 dodatku) by nedošlo. Samotné vyhlásenie, že žalovaný má vedomosť o tom, za akých okolností je mu poskytnutá zľava z ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia totiž nie je zákonným predpokladom vzniku škody. Za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Inak povedané, aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dohodnutú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú zľavnenú kúpnu cenu.

Napokon, ak neexistuje príčina (protiprávny úkon) ani následok (škoda) nemôže byť medzi nimi ani príčinná súvislosť (tzv. kauzálny nexus), čím nie je splnený ani tretí predpoklad vzniku škody.

Vzhľadom na nepreukázanie splnenia vyššie uvedených troch zákonných predpokladov vzniku škody, nemohlo dôjsť ani k splneniu štvrtého predpokladu - zavinenia žalovaného. Ak totiž nebol preukázaný protiprávny úkon, nemá zmysel sa zaoberať otázkou, či bol zavinený, kto a v akej miere ho zaviniel a následne podľa toho posudzovať priznanie nároku na náhradu škody.

Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti uplatňovanej náhrady škody a úrokov z omeškania z nej zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pretože atypické zmluvy boli medzi účastníkmi konania uzavreté dňa 07.07.1999, 18.12.2007, 25.09.2009 a dňa 20.10.2009, dodatky k nim dňa 05.05.2011 a 11.11.2011 a k omeškaniu žalovaného s platením ceny služieb došlo v roku 2012, súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka a vykonávacieho nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného v čase uzatvorenia týchto atypických zmlúv, t.j. účinného od 01.01.2009 do 31.01.2013 (aj v zmysle prechodného ustanovenia § 10c cit. nariadenia vlády). Súd mal preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením ceny za poskytnuté služby žalobcom, pretože nesplnil svoj záväzok riadne a včas, a to najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti príslušnej čiastky istiny. Posledná nezaplatená, žalovaná a priznaná čiastka istiny bola splatná do 07.07.2012. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky činila k prvému dňu omeškania s plnením jednotlivých čiastok istiny 1 %. Preto uplatnenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne z priznanej istiny od 05.02.2013 je v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou § 517 OZ a § 3 ods. 1 cit. nariadenia vlády. Vzhľadom na uvedené súd nároku žalobcu ohľadne uplatneného úroku z omeškania z priznanej istiny (ceny služieb) taktiež vyhovel.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného mu súd povolil splácať priznanú dlžnú žalovanú istinu vrátane priznaných úrokov z omeškania z nej v splátkach, ktorých výšku a podmienky splatnosti určil v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 OSP.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol na návrh žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že títo nemajú právo na náhradu trov konania, nakoľko žalobca, žalovaný a teda aj vedľajší účastník na jeho strane mali úspech vo veci len čiastočný a ich neúspech nespočíval len v nepatrnej časti. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, že vstúpil do konania len v časti uplatneného nároku na náhradu škody a v prípade, že súd žalobu v tejto časti zamietne, má plný úspech vo veci. Pánom sporu, teda tým, kto určuje predmet konania, je totiž žalobca. Vedľajší účastník, aj keď koná iba sám za seba, má v zmysle § 93 ods. 4 OSP v konaní rovnaké práva a povinnosti ako (hlavný) účastník, popri ktorom v konaní vystupuje (zúčastňuje sa konania). Keďže žalovaný nie je v konaní z vlastnej vôle, ale z vôle žalobcu, ktorý si voči nemu uplatňuje žalobou určité nároky, nemôže si vyberať, v akej časti sa konania zúčastní, a preto toto oprávnenie nemá ani vedľajší účastník na strane žalovaného. Preto sa môže vedľajší účastník na strane žalovaného konania zúčastniť len ako celku a nemôže si vybrať, v akej časti žalovanej pohľadávky s príslušenstvom do konania vstupuje. Preto, ako už bolo uvedené vyššie, mal aj vedľajší účastník na strane žalovaného, rovnako ako žalovaný vo veci úspech len čiastočný a jeho neúspech nespočíval len v nepatrnej časti, a preto aj pri ňom súd vyslovil, že nemá právo na náhradu trov konania.

O náhrade trov konania žalovaného súd v zmysle § 151 ods. 1 OSP nerozhodol, pretože si ju neuplatnil.

Vzhľadom na uvedené a v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od doručenia tohto rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Účastník konania, ktorý sa výslovne vzdal práva odvolania, toto právo nemá.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení).